

Sygn. akt VIII GC 259/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Leon Miroszewski

Protokolant starszy sekretarz sądowy Emilia Marchewka

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2017 r. na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością" spółki komandytowej z siedzibą w G.

przeciwko C. (...) Towarzystwu (...)

z siedzibą w P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 193.987,66 (sto dziewięćdziesiąt trzy tysiące dziewięćset osiemdziesiąt siedem 66/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 3 lutego 2016 roku;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 16.917,00 (szesnaście tysięcy dziewięćset siedemnaście) złotych tytułem kosztów procesu.

Sygnatura akt VIII GC 259/16

UZASADNIENIE

Powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w G. wniosła o zasądzenie od C. (...) Towarzystwa (...) z siedzibą w P. kwoty 193.387,66 (sto dziewięćdziesiąt trzy tysiące trzysta osiemdziesiąt siedem 66/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 3 lutego 2016 roku oraz zasądzenia zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu podała, że użytkowała sieczkarnię-demo (...) J. (...) o wartości netto 304.500 Euro na podstawie umowy leasingu operacyjnego z (...) S.A. z siedzibą w W.. Zgodnie z § 6 ust. 3 umowy leasingu została zawarta umowa przez finansującego w jego imieniu i na jego rzecz, lecz na koszt powódki jako korzystającego, ubezpieczenia agro-casco maszyn rolniczych (sprzętu) oraz obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w odniesieniu do pojazdów rolniczych. W dniu 5 października 2015 roku na polu kukurydzy w G., w następstwie przestępczego działania nieustalonej osoby trzeciej, polegającego na umyślnym przywiązaniu do kolby kukurydzy metalu kwasoodpornego, owiniętego zieloną taśmą izolacyjną, w celu ukrycia go przed operatorem sieczkarni oraz innymi osobami, doszło do wciągnięcia tego metalu przez pracującą sieczkarnię i wystąpienia licznych uszkodzeń jej podzespołów. Powódka zwróciła uwagę, że metal kwasoodporny, inaczej niż inny metal, nie jest wykrywany przez zainstalowany w sieczkarni detektor metali. Powyższe potwierdziła Policja, zabezpieczając metal kwasoodporny i porwane fragmenty taśmy samoprzylepnej. Wszczęte w tej sprawie śledztwo o czyn z art. 28 § 1 k.k. zostało umorzone postanowieniem z dnia 28 grudnia 2015 roku przez Komendę Powiatową w D. z powodu niewykrycia sprawcy.

Powódka powołała się na § 6 ust. 9 umowy leasingu, zgodnie z którym korzystający zobowiązany jest do natychmiastowego zawiadomienia finansującego o wszelkich uszkodzeniach przedmiotu leasingu i do podjęcia

wszelkich możliwych działań w celu uzyskania przez finansującego świadczeń od ubezpieczyciela. Nadto powołała się na upoważnienie finansującego do odbioru odszkodowania. Pozwany ubezpieczyciel wypłacił kwotę 50.000 złotych, wskazując jako podstawę ograniczenia odpowiedzialności § 8 ust. 4 o.w.u., z czym powódka się nie zgodziła, bowiem działanie, które doprowadziło do szkody, było niezależne od woli ubezpieczającego lub osoby uprawnionej do korzystania z maszyny rolniczej. W sprawie wysokości dochodzonej kwoty powódka powołała się na kosztorys naprawy sieczkarni sporządzony przez autoryzowany serwis (...), dokonujący na zlecenie pozwanego ubezpieczyciela oceny technicznej i naprawy maszyn rolniczych w przypadku wystąpienia ich szkód.

Pozwany ubezpieczyciel wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki zwrotu kosztów procesu. Nie zaprzeczył okolicznościom powstania szkody podawanym przez powódkę, przyznał, że doszło do celowego działania nieznanego osoby mającej na celu doprowadzenie do uszkodzenia sieczkarni powódki poprzez umieszczenie na terenie jej pracy metalu, zamaskowanego taśmą samoprzylepną, który dostał się do wnętrza maszyny, natomiast podtrzymał kwalifikację szkody przyjętą w postępowaniu likwidacyjnym. Podkreślił dobrowolny charakter umowy ubezpieczenia. Podniósł, że do szkody doszło w wyniku awarii. Powołał się na definicję awarii w § 2 Szczegółowych Warunków (...) Pakiet A. P. (dalej jako: (...)), zgodnie z którą awarią jest wadliwe funkcjonowanie maszyny rolniczej (sprzętu) spowodowane uszkodzeniami mechanicznymi. Stwierdził, że zgodnie z § 9 ust. 5 pkt 12 (...) ubezpieczenie nie obejmuje szkód powstałych w wyniku awarii spowodowanej inną przyczyną niż przedostanie się ciała obcego o rozmiarach nieprzewidzianych w konstrukcji maszyny rolniczej (sprzętu) uniemożliwiającej prowadzenie czynności, do których maszyna rolnicza (sprzęt) jest przewidziana. § 8 ust. 4 (...) stanowi, że w szkodach spowodowanych awarią ubezpieczyciel odpowiada za szkody z tego tytułu do wysokości 10% sumy ubezpieczenia, jednakże nie więcej niż 50.000 złotych. Argumentował, że przyczyną awarii było przedostanie się do sieczkarni ciała obcego, pręta metalowego kwasoodpornego, zaś ujawnione przez Policję 2 pręty w kształcie walca, o długościach 16 cm i 16,5 cm, oba o średnicy 3 cm, rozmiarami przekraczały rozmiary przewidziane w konstrukcji maszyny rolniczej. W sprawie wysokości odszkodowania argumentował, że suma ubezpieczenia wynosiła 1.263.523,00 złotych, zatem 10% stanowi 126.352,30 złotych, jednak zgodnie z powołanym § 8 ust. 4 (...) istnieje ograniczenie kwotowe odszkodowania do wysokości 50.000 złotych, którą pozwany wypłacił. Niezależnie od powyższego pozwany ubezpieczyciel zakwestionował wysokość szkody, jednak nie podał własnej kalkulacji tej wysokości.

Okoliczności faktyczne w niniejszej sprawie były niesporne i przedstawiały się następująco.

Powódka zawarła z De L. Laden umowę leasingu operacyjnego w dniu 22 stycznia 2015 roku, której przedmiotem było nabycie od sprzedawcy i przekazanie powódce jako korzystającemu między innymi sieczkarni-demo (...) J. (...).

L. na podstawie wzmiankowanej umowy leasingu z powódką i pozwanego ubezpieczyciela wiązała umowa ubezpieczenia w pakiecie (...) P., obejmująca między innymi umowę agro-casco na sumę ubezpieczenia 1.263.523 złotych. Integralną częścią umowy były Szczegółowe Warunki (...) Pakiet A. P.. Jako szkodę zdefiniowano zgodnie z tymi warunkami utratę, uszkodzenie lub zniszczenie mienia bezpośrednio wskutek objętego ochroną ubezpieczeniową zdarzenia (§ 1 ust. 22 (...)). Stwierdzono, że za awarię uważa się wadliwe funkcjonowanie maszyny rolniczej (sprzętu) spowodowane uszkodzeniami mechanicznymi (§ 2 ust. 1 (...)). Jako zakres ubezpieczenia wskazano szkody w maszynie rolniczej (sprzęcie) oraz w jej częściach wskutek wszelkich zdarzeń niezależnych od woli ubezpieczonego lub osoby uprawnionej do korzystania z maszyny rolniczej (sprzętu), z zastrzeżeniem wyłączeń określonych w (...) (§ 8 ust. 3 (...)). Jeśli chodzi o szkody spowodowane awarią stwierdzono, że ubezpieczyciel odpowiada za szkody z tego tytułu do wysokości 10% sumy ubezpieczenia, jednakże nie więcej niż 50.000 złotych. W zakresie wyłączeń odpowiedzialności stwierdzono, że ubezpieczeniem nie są objęte między innymi szkody powstałe w wyniku awarii spowodowanej inną przyczyną niż przedostanie się ciała obcego o rozmiarach nieprzewidzianych w konstrukcji maszyny rolniczej (sprzętu) uniemożliwiającej prowadzenie czynności, do których maszyna rolnicza (sprzęt) nie jest przewidziana (§ 9 ust. 5 pkt 12 (...)). Co do wysokości szkody, w przypadku szkody częściowej jej wysokość w odniesieniu do części maszyny (sprzętu), które uległy uszkodzeniu lub zniszczeniu na skutek wypadku ubezpieczeniowego, nie może przekroczyć wartości nowych oryginalnych części (§ 15 ust. 1 (...)). Wartość szkody obejmuje koszty naprawy zgodnie z uszkodzeniami opisanymi w protokole oględzin maszyny rolniczej (sprzętu) – ocenie technicznej, sporządzonym przez

ubezpieczyciela lub na jego zlecenie, przy czym wiążące są ceny rynkowe usług oraz części zamiennych obowiązujące w dniu ustalenia odszkodowania (§ 15 ust. 5 (...)).

W dniu 5 października 2015 roku doszło do uszkodzenia siewczkarni, o której mowa wyżej w ten sposób, że na polu kukurydzy w G., pozostawiano na trasie pracy siewczkarni przywiązany do kolby kukurydzy metal kwasoodporny owinięty zieloną taśmą izolacyjną, przez co doszło do wciągnięcia tego metalu do siewczkarni, a następnie uszkodzenia siewczkarni i licznych jej podzespołów. Zabezpieczono dowody rzeczowe w postaci metalowego pręta w kształcie walca o długości 16,5 cm i średnicy 3 cm z poprzecznymi nacięciami, porwanej taśmy samoprzylepnej koloru zielonego, metalowego pręta w kształcie walca o długości 16 cm i średnicy 3 cm z uszkodzeniami o nierównomiernym kształcie. Wszczęto śledztwo między innymi w sprawie uszkodzenia, poprzez działania w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru w okresie od 4 do 5 października 2015 roku na polach w okolicy miejscowości G. gmina D., siewczkarni typu (...) J. (...) powodując straty w wysokości 242.448,60 złotych. Śledztwo to umorzono postanowieniem z dnia 29 grudnia 2015 roku.

Powódka zgłosiła szkodę pozwanemu ubezpieczycielowi, a w zgłoszeniu wskazała, że podczas pracy siewczkarni na polu kukurydzy w G. siewczkarnia najechała na metal kwasoodporny, który został umyślnie podrzucony, został przywiązany do kolby kukurydzy i owinięty zieloną taśmą izolacyjną. Z powołaniem się na numer zgłoszonej szkody podmiot (...) sp. z o.o. dokonał oględzin uszkodzonej siewczkarni a następnie sporządził protokół szkody na druku pozwanego ubezpieczyciela oraz wykonał jej kalkulację wskazując ceny całkowite za części na poziomach: 203.140,24 złotych oraz 4577,81 złotych w zakresie cen całkowitych za części oraz 247.265,24 złotych oraz 5.202,81 złotych w zakresie sum całkowitych.

(...) S.A. upoważnił powódkę do obioru odszkodowania ubezpieczeniowego pismem z dnia 16 października 2015 roku.

Umową z dnia 12 kwietnia 2016 roku leasingodawca zawarł z powódką umowę cesji wierzytelności w postaci pozostałego odszkodowania z tytułu zdarzenia ubezpieczeniowego z dnia 5 października 2015 roku, w wyniku którego powstała szkoda, którą dotknięta została powódka.

Powódka poniosła koszty naprawy w wysokości 197.112,66 złotych za części oraz kwoty 46.875 złotych za robociznę, na co zostały wystawione faktury. Pozwany ubezpieczyciel wypłacił powódce odszkodowanie w kwocie 50.000 złotych uzasadniając, że wypłata odszkodowania za szkodę w siewczkarni samobieżnej (...) J. nr fabryczny (...) została ustalona na podstawie złożonej do akt szkody dokumentacji, w tym faktury VAT nr (...) a podstawę prawną decyzji stanowi § 15 (...). Dalej stwierdził, że okoliczności szkody kwalifikują ją jako awarię spowodowaną przedostaniem się ciała obcego o rozmiarach nieprzewidzianych w konstrukcji maszyny rolniczej, a więc zgodnie z § 8 ust. 4 (...) odpowiedzialność odszkodowawcza ubezpieczyciela ograniczona jest do kwoty 50.000 złotych. Dodał, że okoliczność, z jakiej przyczyny doszło do przedostania się ciała obcego nie ma znaczenia dla kwalifikacji zdarzenia jako awarii. Mimo odwołania powódki pozwany ubezpieczyciel podtrzymał swoją decyzję.

Niesporność wymienionych okoliczności wyrażała się przede wszystkim tym, że większość z nich wynikała z załączników do pozwu, potwierdzonych przez pozwanego ubezpieczyciela, który również wskazał te załączniki jako dowody w sprawie.

Wprawdzie pozwana kwestionowała wysokość szkody, jednak zobowiązana do wskazania własnej jej kalkulacji, do czego nota bene zobowiązała się podczas rozprawy w dniu 18 października 2016 roku, nie uczyniła tego. Zobowiązanie to zostało opatrzone rygiorem przyjęcia, że pozwana nie przedstawia własnego stanowiska co do wysokości szkody. Tym samym ustalenia tej wysokości należało dokonać w oparciu o twierdzenia powódki poparte dodatkowo materiałem procesowym sprawy, w tym fakturami poniesienia kosztów naprawy siewczkarni. Jako podstawę tego rozstrzygnięcia co do faktów należy wskazać art. 230 k.p.c.

„Wyniki całej rozprawy” w rozumieniu powołanego przepisu, to wzmiankowane faktury, protokół oględzin sporządzony przez podmiot zaakceptowany przez pozwanego ubezpieczyciela do tej czynności i kalkulacja sporządzona przez ten podmiot. W tej sytuacji nie było podstaw wzywania biegłego, choć taki wniosek pozwana

złożyła. Wezwanie biegłego w celu określenia wysokości szkody nie mogło służyć uzupełnieniu twierdzeń strony, która zaniechała własnego wskazania jej wysokości i kalkulacji, czego też nie uzupełniła mimo, że się do tego zobowiązała (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 2012 roku, I CSK 200/11), a właśnie do uzupełnienia tych brakujących twierdzeń pozwanego sprowadzałoby się w niniejszej sprawie wnioskowane przez pozwaną wezwanie biegłego.

Ocena prawna.

Powódka wystąpiła z roszczeniem z umowy ubezpieczenia dobrowolnego, w zakresie odpowiedzialności za zniszczenie rzeczy przyczyną zewnętrzną, nie będącą konsekwencją normalnej eksploatacji maszyny. Domagała się pełnego zwrotu kosztów naprawienia szkody, ponad kwotę już wypłaconego odszkodowania. Zgodnie z ogólną definicją umowy ubezpieczenia zawartą w art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia wypadku przewidzianego w umowie, za opłatą składki przez ubezpieczającego. Świadczenie ubezpieczyciela przy ubezpieczeniach majątkowych polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą w skutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 pkt 1 k.c.). Powódka dochodziła dalszej zapłaty, ponad kwotę już wypłaconą, do wysokości udokumentowanych kosztów naprawienia uszkodzonej maszyny.

Legitymacja czynna do dochodzenia przez powódkę odszkodowania w niniejszej sprawie wynikała z umowy cesji wierzytelności, dokonanej na rzecz powódki przez leasingodawcę przedmiotu, którego dotyczyła szkoda, w związku z ubezpieczeniem, które towarzyszyło zawarciu umowy leasingu. Okoliczność istnienia legitymacji czynnej po stronie powódki nie była kwestionowana przez pozwanego ubezpieczyciela.

Spór pomiędzy stronami był sporem w zakresie kwalifikacji wypadku ubezpieczeniowego, w wyniku którego uszkodzona została sieczkarnia użytkowana przez powódkę, w rozumieniu umowy i jej warunków stanowiących integralną jej część. Nie było sporu, że doszło do wypadku stanowiącego ryzyko ubezpieczeniowe, jednakże Szczegółowe Warunki (...), stanowiące integralną część umowy ubezpieczenia, różnicują wypadki co do ich przyczyn, a konsekwencją tego jest różne określenie granic odpowiedzialności pozwanego ubezpieczyciela w ubezpieczeniu, na które powódka powołała się w niniejszej sprawie.

Szczegółowe Warunki (...) ((...)) dotyczące umowy ubezpieczenia, z której powódka dochodziła w niniejszej sprawie zapłaty, definiowały nieszczęśliwy wypadek jedynie w aspekcie szkody na osobie, jako nagłe zdarzenie spowodowane przyczyną zewnętrzną, w wyniku którego ubezpieczony, niezależnie od swojej woli, doznał uszczerbku na zdrowiu lub zmarł. Nie definiowały wypadku ubezpieczeniowego, którego konsekwencją byłyby szkoda w mieniu, a więc zniszczenie lub uszkodzenie maszyny rolniczej (sprzętu).

Trzeba od razu zauważyć, że brak definicji szkody w mieniu, wywołanej innym zdarzeniem niż kradzież, nie oznaczał, że pozwany ubezpieczyciel nie ponosił odpowiedzialności za taką szkodę. Wszak w umowie ubezpieczenia określono sumę ubezpieczenia odnoszoną właśnie do wartości maszyny użytkowanej przez powódkę, a więc sieczkarni, której kosztów naprawy w wyniku jej uszkodzenia, dochodziła powódka od pozwanego ubezpieczyciela. Pozwana nie zaprzeczała, że taką odpowiedzialność ponosi. Trzeba dodać, że zgodnie z § 8 ust. 3 (...) zakresem ubezpieczenia objęte zostały szkody w maszynie rolniczej (sprzęcie) oraz w jej części wskutek wszelkich zdarzeń niezależnych od woli ubezpieczonego lub osoby uprawnionej do korzystania z niej, z zastrzeżeniem wyłączeń odpowiedzialności określonych w (...).

Wobec jednak tego braku definicji, pozostawało ustalenie pojęcia szkody majątkowej objętej ubezpieczeniem agro-casco (§ 3 ust. 2 pkt 1 (...)) poprzez odwołanie się do definicji awarii i stwierdzenie, że zdarzeniem ubezpieczeniowym stanowiącym ryzyko objęte ochroną ubezpieczeniową, jest każda inna przyczyna niż awaria. Z kolei awaria została zdefiniowana jako wadliwe funkcjonowanie maszyny rolniczej (sprzętu) spowodowane uszkodzeniami mechanicznymi (§ 2 ust. 1 (...)). Przedstawione rozróżnienie wskazuje na podstawowe kryterium, jakim jest istnienie lub brak zewnętrzności przyczyny szkody.

Awaria najwyraźniej została zdefiniowana jako zdarzenie będące konsekwencją (pozostające w związku) normalnej eksploatacji maszyny rolniczej (sprzętu), a nie przyczyny, która zwykle nie występuje przy korzystaniu z maszyny rolniczej. Szkoda wywołana przyczyną zewnętrzną, to taka, która jest następstwem okoliczności zewnętrznej o charakterze nadzwyczajnym, niewystępującym w normalnej eksploatacji. Bez znaczenia jest, czy obejmuje uszkodzenia zewnętrznych czy wewnętrznych elementów maszyny rolniczej (sprzętu).

Powyzsze kryterium musi być uwzględnione przy kwalifikowaniu awarii, o których mowa w § 9 ust. 5 pkt 12 (...), spowodowanych przedostaniem się ciała obcego o rozmiarach nieprzewidzianych w konstrukcji maszyny rolniczej (sprzętu), uniemożliwiającej prowadzenie czynności, do których maszyna rolnicza (sprzęt) jest przewidziana. Otóż odnosząc to kwalifikowanie do powołanej wyżej definicji awarii, określonej w § 2 ust. 1 (...), sprzecznym z tą definicją byłoby kwalifikowanie szkody jako awarii, gdyby przyczyna uszkodzenia maszyny (a nie tylko uniemożliwienia prowadzenia czynności, do których maszyna jest przewidziana), również obejmującego jej wewnętrzne części, poprzez ich zniszczenie, nie była związana z jej normalną eksploatacją, lecz z okolicznością, która nie może być uznana za występującą przy normalnej eksploatacji.

Tak było w niniejszej sprawie. Dostanie się metalowego pręta z metalu niewykrywalnego detektorem metali, w który maszyna była wyposażona, będącego przedmiotem zamaskowanym, wcześniej przygotowanym i podrzuconym, użytym przez nieznaną osobę najwyraźniej w celu wywołania szkody, do wnętrza maszyny używanej przez powódkę w pracach polowych, nie było normalną okolicznością eksploatacji maszyny w tych warunkach, odpowiadającą czy to specyfice prac, czy też właściwości miejsca, w którym eksploatacja maszyny miała miejsce. Pole rolnicze jest niewątpliwie miejscem, w którym mogą znajdować się przedmioty, które mogą unieruchomić, czy nawet uszkodzić maszynę (np. kamienie, czy elementy korzeni, a nawet zużyte elementy narzędzi używanych w rolnictwie), jednakże są to normalne warunki eksploatacji, co zresztą znajduje wyraz w tym, że używane w rolnictwie maszyny, tak jak sieczkarnia, której używała powódka, wyposażone są w detektory metali, czy innych elementów, które mogłyby unieruchomić na dłużej, czy nawet uszkodzić maszynę.

Tym samym pozwany ubezpieczyciel dokonał w procesie likwidacji szkody zgłoszonej przez powódkę niedopuszczalnego rozszerzenia definicji awarii, obejmując nią szkodę doznaną przez powódkę, choć wywołana ona została przyczyną zewnętrzną, wyraźnie określoną jako działanie celowe innej osoby, polegającą na zniszczeniu poszczególnych części maszyny, a nie na jej wadliwym funkcjonowaniu. To rozszerzenie nie może korzystać z ochrony prawnej, bowiem sprzeczne jest z istotą ochrony ubezpieczeniowej właściwej w ubezpieczeniach typu Casco, jako służącej w sytuacjach uszkodzeń wywołanych przyczynami zewnętrznymi, a nie wynikającymi z wadliwego funkcjonowania maszyn i ruchomego sprzętu obejmowanego ubezpieczeniem tego typu.

Pozwany ubezpieczyciel jest wyłącznym autorem Szczegółowych Warunków (...) obowiązujących w umowie ubezpieczenia, na którą powołała się powódka, toteż nie służy mu prawo dokonywania korzystnej dla siebie wykładni jej postanowień, zwłaszcza gdy budzą wątpliwości. Ponośi wówczas ryzyko wątpliwości wynikających z niejasności lub braku koniecznych postanowień elementów umowy, których treści jest autorem, a więc ich tłumaczenia na jego niekorzyść (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2007 roku, IV CSK 95/07).

Była już mowa o tym, że (...) nie definiują zdarzenia wywołującego uszkodzenie maszyny, która została objęta ubezpieczeniem agro-casco, choć szkody takie niewątpliwie są tym ubezpieczeniem objęte. Określenie w § 8 ust. 3 (...), że wchodzi do zakresu ubezpieczenia szkody w maszynie rolniczej (sprzęcie) oraz w jej części wskutek wszelkich zdarzeń niezależnych od woli ubezpieczonego lub osoby uprawnionej do korzystania z maszyny, powinno odwoływać się do definicji zdarzenia w tej części (...), które jest temu poświęcone (§ 2 (...)), skoro w powołanym przepisie zastrzeżono uwzględnianie wyłączeń odpowiedzialności określonych w (...) (nota bene pozwany ubezpieczyciel nie powołał się na żaden przepis formułujący wyłączenie odpowiedzialności). Precyzowanie w sposób nie budzący wątpliwości, jakie zdarzenia są, a jakie nie są, objęte odpowiedzialnością zakładu ubezpieczeń, jest obowiązkiem ubezpieczyciela z uwagi na cel umowy ubezpieczenia, jakim jest zapewnienie ubezpieczonemu rzeczywistej ochrony (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 maja 2009 roku, III CSK 300/08). Zgodnie z art. 12 ust. 4 obowiązującej w chwili szkody ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o działalności ubezpieczeniowej postanowienia

umowy lub warunków ubezpieczenia sformułowane niejednoznacznie interpretuje się na korzyść ubezpieczającego, ubezpiezonego, uposażonego lub uprawnionego z umowy ubezpieczenia.

Mając powyższe na uwadze należało uznać, że powódce należy się odszkodowanie odpowiadające kosztom naprawy siewczarni objętej ubezpieczeniem, na które powołała się w niniejszej sprawie, wykazanych w niniejszym procesie i ostatecznie nie zaprzeczonych przez pozwanego ubezpieczyciela. Koszty te zostały ustalone w oparciu o kalkulację i faktury podmiotu akceptowanego przez pozwanego ubezpieczyciela do tych czynności, a ich ustalenie odpowiada zasadom określonym w § 15 (...). Odsetki od zasądzonej z tego tytułu kwoty należało zasądzić zgodnie z żądaniem pozwu, bowiem istotnie, w dniu wydania przez pozwanego ubezpieczyciela decyzji odszkodowawczej co do kwoty 50.000 złotych możliwe było wypłacenie odszkodowania w pełnej wysokości.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparte zostało o art. 98 § 1 k.p.c., przy uwzględnieniu zasady odpowiedzialności stron za wynik procesu. Respektując wskazaną zasadę należało obciążyć pozwanego ubezpieczyciela kosztami na rzecz powódki. Koszty te obejmują opłatę sądową w wysokości 9.700 złotych (k. 28) oraz wynagrodzenie radcy prawnego zastępującego powódkę, zgodnie z § 6 pkt 6 obowiązującego w niniejszej sprawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, wraz z opłatą skarbową od tego pełnomocnictwa.

Leon Miroszewski